

สรุปเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ และ จำนวนข้อสอบ (มีผลในการสอบครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป)

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ แบ่งเป็น ๓ หมวด จำนวน ๓๙ ข้อ ดังนี้

- หมวดที่ ๑ ความสามารถทั่วไปเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ และเอกลักษณ์ประจำตัว
เกณฑ์ข้อที่ ๑ - ๑๒
- หมวดที่ ๒ ความรู้ความสามารถในวิชาการด้านสัตวแพทย์ เกณฑ์ข้อที่ ๑๓ - ๒๒
- หมวดที่ ๓ ความสามารถในการปฏิบัติ เกณฑ์ข้อที่ ๒๓ - ๓๙

รายละเอียดของเกณฑ์ และ วิธีการประเมินนิสิตนักศึกษา

๑. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ หมวดที่ ๑ : ความสามารถทั่วไปเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์และ
เอกลักษณ์ประจำตัว เกณฑ์ข้อที่ ๑ - ๑๒

วิธีการประเมินหมวดที่ ๑ ดำเนินการโดยคณะสัตวแพทยศาสตร์ ในการประเมินนิสิตนักศึกษาของตน ตามข้อ
ตกลงการผ่านรายวิชา และ/หรือ การสอบเฉพาะเกณฑ์ที่ ๓, ๔ และ ๕ และข้อสอบจิตวิทยา ทั้งนี้ อาจมีการเปลี่ยนแปลง
วิธีการในปีต่อไป

เกณฑ์ข้อที่ ๑ - ๑๒ ดังนี้

ข้อ ๑. พึงศึกษาพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และประพฤติดนตามข้อบังคับจรรยาบรรณ
แห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒. ตระหนักถึงความจำเป็นและเหตุผลของการศึกษาต่อเนื่องและมีการพัฒนาตนเอง โดยมีการศึกษา
ต่อเนื่องทั้งการฝึกปฏิบัติและพัฒนาวิชาชีพ ขณะที่ประกอบวิชาชีพตลอดเวลา

ข้อ ๓. ยอมรับและปรับตัวให้เข้ากับความไม่แน่นอน และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้

ข้อ ๔. พัฒนาความสามารถในการตรวจสอบตนเอง และยินดีที่จะให้ผู้อื่นตรวจสอบ

ข้อ ๕. รู้ถึงข้อจำกัดของบุคคลและสถานการณ์ที่ต้องขอคำแนะนำ ขอความช่วยเหลือ หรือขอรับการสนับสนุน
ทางด้านวิชาชีพ และรู้แหล่งของการขอรับสิ่งเหล่านี้

ข้อ ๖. สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ภาษาที่เหมาะสมในการสื่อสารกับบุคคลกลุ่มต่างๆ อันได้แก่
เจ้าของสัตว์ บุคคลทั่วไป เพื่อนร่วมวิชาชีพ และหน่วยงานหรือบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง โดยรับฟังอย่างตั้งใจและมีการ
ตอบสนองอย่างเห็นอกเห็นใจ

ข้อ ๗. จัดทำรายงานสัตว์ป่วยที่มีข้อมูลที่ชัดเจน และเก็บรักษาประวัติสัตว์ป่วยที่สามารถสืบค้นได้ง่ายต่อเพื่อนร่วมงาน และข้อมูลเป็นที่เข้าใจได้ต่อสาธารณชน

ข้อ ๘. สามารถทำงานเป็นสมาชิกของทีมงาน ที่ประกอบไปด้วยผู้คนจากหลากหลายสาขาวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บริการกับผู้รับบริการ

ข้อ ๙. ในฐานะสัตวแพทย์ พึงระลึกถึงความรับผิดชอบทางด้านจริยธรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการดูแลสัตว์ป่วยแต่ละตัวและการให้ข้อมูลกับเจ้าของสัตว์

ข้อ ๑๐. ในฐานะสัตวแพทย์ พึงระลึกถึงความคิดและความรู้สึกของสาธารณชนทั้งทางด้านการเงินและเข้าใจต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้รับบริการ และตอบสนองอย่างเหมาะสมแม้จะอยู่ภายใต้ความกดดันในบางกรณี

ข้อ ๑๑. ยอมรับในความสามารถของวิชาชีพอื่นที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาศาสตร์ทางสาขาวิชาสัตวแพทยศาสตร์ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการดูแลสุขภาพสัตว์ และการสาธารณสุข

ข้อ ๑๒. มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับองค์ประกอบ และการจัดการเพื่อการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ในสถานพยาบาลสัตว์

๒. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ หมวดที่ ๒ : ความรู้ความเข้าใจในวิชาการสาขาสัตวแพทย์ เกณฑ์ข้อที่ ๑๓ – ๒๒

วิธีการประเมินหมวดที่ ๒ ศูนย์ประเมินฯ ดำเนินการจัดให้มีการสอบพร้อมกันทั่วประเทศ ข้อสอบเป็นแบบปรนัย ตัวเลือก ๕ คำตอบ จำนวนข้อสอบ ๑๕๐ ข้อ ใช้เวลาในการสอบ ๓ ชั่วโมง แบ่งน้ำหนักข้อสอบตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ดังนี้

ข้อ ๑๓. ศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานทางวิชาการสัตวแพทย์ (จำนวนข้อสอบ ๖ ข้อ)

(๑) มีพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับกลไกภายในและการเจริญเติบโตของสิ่งมีชีวิต เช่น ชีววิทยา พันธุศาสตร์ เคมีอินทรีย์

(๒) มีความรู้เบื้องต้นเรื่องวิวัฒนาการและการจำแนกกลุ่มของสัตว์ในอาณาจักรสัตว์

(๓) มีความรู้เรื่องโครงสร้างและชีวเคมีขั้นพื้นฐานของสิ่งมีชีวิตในระดับเซลล์

(๔) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักการของเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์และเครื่องมือทางการแพทย์ เช่น กล้องจุลทรรศน์ เครื่องถ่ายภาพรังสี เครื่องวัดคลื่นเสียงความถี่สูง เป็นต้น

ข้อ ๑๔. กระบวนการค้นคว้าวิจัย และการนำผลการค้นคว้าวิจัยมาประยุกต์ใช้ในศาสตร์ทางสัตวแพทย์ (จำนวนข้อสอบ ๖ ข้อ)

(๑) เข้าใจวิธีการวางแผนและดำเนินงานวิจัยเบื้องต้น

(๒) รู้วิธีการสืบค้นข้อมูลด้านต่างๆจากฐานข้อมูลหรือแหล่งข้อมูลสาธารณะเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อตอบปัญหาข้อข้องใจทางวิชาการสาขาสัตวแพทยศาสตร์

(๓) สามารถสรุป วิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจารณ์ผลที่ได้จากงานวิจัยในเชิงวิชาการ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้งานในวิชาชีพได้

ข้อ ๑๕. โครงสร้างและการทำงานปกติของร่างกายสัตว์และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูและการจัดการ

(จำนวนข้อสอบ ๓๐ ข้อ)

(๑) มีความรู้และเข้าใจโครงสร้างทางมหกายวิภาคศาสตร์และจุลกายวิภาคศาสตร์ และการทำงานของอวัยวะและระบบต่างๆ ของร่างกายสัตว์ปกติทุกระบบโดยเน้นการนำไปใช้ทางคลินิก

(๒) รู้และเข้าใจความแตกต่างทางกายวิภาคศาสตร์ และการทำหน้าที่ของอวัยวะและระบบต่างๆระหว่างกลุ่มสัตว์ชนิดต่างๆ ได้แก่ สัตว์เคี้ยวเอื้อง สุกร สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สุนัข ม้า เป็นต้น

(๓) เข้าใจหลักการเลี้ยงสัตว์และการจัดการฟาร์มสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น สัตว์เคี้ยวเอื้อง สุกร สัตว์ปีก สัตว์น้ำ เป็นต้น

ข้อ ๑๖. สาเหตุของโรค พยาธิกำเนิด อาการทางคลินิก การวินิจฉัยโรค และการรักษาโรคที่พบได้บ่อยและเป็นปัญหาในสัตว์ที่เลี้ยงในประเทศไทย (จำนวนข้อสอบ ๖๒ ข้อ)

(๑) เข้าใจลักษณะทางชีววิทยาของเชื้อโรคสำคัญๆ ในกลุ่มต่างๆ ได้แก่ เชื้อไวรัส แบคทีเรีย เชื้อรา พยาธิสิ่งมีชีวิตที่ก่อโรคอื่นๆ และสารพิษ

(๒) รู้วิธีการหรือกลไกที่เชื้อโรคต่างๆเข้าสู่ร่างกายสัตว์ และก่อให้เกิดความเสียหายแก่เนื้อเยื่อและอวัยวะต่างๆ

(๓) ทราบอาการที่เป็นลักษณะเด่นของโรคสำคัญต่างๆ ในสัตว์

(๔) ทราบวิธีการวินิจฉัยการเกิดโรคต่างๆ ในสัตว์ตามหลักวิชาการ

(๕) สามารถวางแผนการป้องกันและการรักษาโรคที่สำคัญ ที่พบในสัตว์เลี้ยงในประเทศไทย

ข้อ ๑๗. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพสัตว์ รวมถึงการขนย้ายสัตว์ และโรคที่ต้องรายงานให้ทางการทราบ (จำนวนข้อสอบ ๔ ข้อ)

(๑) พ.ร.บ. โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) พ.ร.บ. สถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓

(๓) พ.ร.บ. ควบคุมการฆ่าและจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๔) พ.ร.บ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๕) กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๖) เกณฑ์มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์ เช่น สัตว์เคี้ยวเอื้อง สุกร สัตว์ปีก สัตว์น้ำ เป็นต้น

(๗) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพสัตว์ และในการขนย้ายสัตว์

(๘) แนวทางการปฏิบัติในสากลประเทศ

(๙) จรรยาบรรณสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

ข้อ ๑๘. กฎหมายเกี่ยวกับยาสัตว์ (จำนวนข้อสอบ ๒ ข้อ)

(๑) พ.ร.บ. ยา พ.ศ. ๒๕๑๐

(๒) การใช้ยาสัตว์ตาม มอก. ๗๐๐๑/๒๕๔๐ และ มกษ. ๙๐๓๒

(๓) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการห้ามใช้ยาปฏิชีวนะ สารต้านจุลชีพ และสารเคมีในสัตว์เพื่อการบริโภค

(๔) กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับยาที่ใช้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๑๙. แนวทางการใช้ยาอย่างเหมาะสม รอบคอบและรับผิดชอบ มีความเข้าใจในหลักการของเภสัชจลนศาสตร์ กลไกการออกฤทธิ์ ข้อบ่งใช้ วิธีและขนาดการใช้ยา ผลไม่พึงประสงค์และข้อควรระวังในการใช้ยาดังต่อไปนี้
(จำนวนข้อสอบ ๑๐ ข้อ)

- (๑) ยาด้านจุลชีพ
- (๒) ยาถ่ายพยาธิ
- (๓) ยาฆ่าเชื้อ
- (๔) ยาด้านอักเสบ
- (๕) ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง
- (๖) ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบไหลเวียนโลหิต
- (๗) ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบทางเดินอาหาร
- (๘) ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบทางเดินหายใจ
- (๙) ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทอัตโนมัติ
- (๑๐) ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบต่อมไร้ท่อ
- (๑๑) ยาด้านมะเร็ง และยาเฉพาะทางอื่นๆ

ข้อ ๒๐. หลักการในการป้องกันโรคและการส่งเสริมสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ **(จำนวนข้อสอบ ๑๒ ข้อ)**

จะต้องมีความรู้ในหลักการทำวัคซีน การป้องกันโรคสัตว์ที่สำคัญในแต่ละชนิดสัตว์ เช่น สัตว์เคี้ยวเอื้อง สุกร สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สุนัข และม้า การป้องกันและกำจัดพยาธิภายนอกและภายใน รวมถึงการจัดการหรือการเลี้ยงสัตว์ที่คำนึงถึงสวัสดิภาพสัตว์

ข้อ ๒๑. ต้องมีความรู้ในด้านสัตวแพทยสาธารณสุข สามารถประเมินมาตรฐานทางสุขอนามัยในการดำเนินการผลิต การฆ่า การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ทั้งระดับชาติและนานาชาติได้ **(จำนวนข้อสอบ ๑๕ ข้อ)**

- (๑) การตรวจ และควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์
- (๒) การตรวจ และควบคุมคุณภาพน้ำนม และผลิตภัณฑ์จากน้ำนม
- (๓) ความปลอดภัยทางด้านอาหาร
- (๔) โรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน
- (๕) ระบาดวิทยาทางสัตวแพทย์
- (๖) การจัดการสิ่งแวดล้อมทางสัตวแพทย์

ข้อ ๒๒. เข้าใจและสามารถอธิบายให้คำแนะนำแก่ผู้เลี้ยงสัตว์ และผู้ประกอบการเกี่ยวกับความสำคัญของสวัสดิภาพสัตว์ ตลอดจนการเลี้ยง การใช้งานและการฆ่าสัตว์อย่างมีมนุษยธรรม **(จำนวนข้อสอบ ๓ ข้อ)**

๓. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ หมวดที่ ๓ : ความสามารถในการปฏิบัติงาน เกณฑ์ข้อที่ ๒๓ – ๓๙

วิธีการประเมินหมวดที่ ๓ ศูนย์ประเมินฯ ดำเนินการจัดให้มีการสอบพร้อมกันทั่วประเทศในวันเดียวกับการสอบหมวดที่ ๒ ข้อสอบเป็นแบบปรนัย ตัวเลือก ๕ คำตอบ จำนวนข้อสอบ ๑๕๐ ข้อ ใช้เวลาในการสอบ ๓ ชั่วโมง แบ่งน้ำหนักข้อสอบตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ดังนี้

ข้อ ๒๓. สามารถสอบถามและบันทึกประวัติสัตว์ป่วยเฉพาะตัว และเก็บข้อมูลในระดับฝูงหรือฟาร์มได้อย่างถูกต้อง (จำนวนข้อสอบ ๖ ข้อ)

ข้อ ๒๔. การวิเคราะห์และประเมินข้อมูลที่มีอยู่ (จำนวนข้อสอบ ๑๕ ข้อ)

(๑) สามารถรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการซักประวัติ และการตรวจร่างกายสัตว์ทางคลินิก เพื่อทำการวินิจฉัยแยกโรค

(๒) สามารถตรวจและวิเคราะห์ผลการตรวจทางคลินิกด้วยเครื่องมือพิเศษพื้นฐาน เช่น เครื่องถ่ายภาพรังสี คลื่นเสียงความถี่สูง เครื่องวัดคลื่นไฟฟ้าหัวใจ

(๓) สามารถแปลผลและวิเคราะห์ผลที่ได้จากผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการต่างๆ ได้แก่ ผลทางโลหิตวิทยา ชีวเคมีคลินิก ชีวรั่ววิทยา และผลการตรวจปัสสาวะ และสามารถนำมาวินิจฉัยโรครวมถึงพยากรณ์โรค

ข้อ ๒๕. การบังคับสัตว์อย่างถูกต้อง มีมนุษยธรรม และปลอดภัยต่อสัตว์ สัตวแพทย์ และผู้ร่วมงาน (จำนวนข้อสอบ ๖ ข้อ)

(๑) อธิบายอุปกรณ์และวิธีการต่างๆ ที่สามารถใช้เพื่อการจัดการและบังคับสัตว์แต่ละชนิด ได้อย่างถูกต้อง

(๒) อธิบายประโยชน์และข้อจำกัดของวิธีการต่างๆ ที่ใช้สำหรับการบังคับสัตว์แต่ละชนิดได้อย่างถูกต้อง

(๓) สามารถบังคับสัตว์ชนิดต่างๆ ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ เช่น การตรวจร่างกาย การเก็บตัวอย่างชนิดต่างๆ การให้ยาและสารน้ำ ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย

(๔) สามารถอธิบายวิธีการหลีกเลี่ยงอันตราย และแก้ไขปัญหา ที่เกิดจากการใช้อุปกรณ์และวิธีการต่างๆ เพื่อการบังคับสัตว์

ข้อ ๒๖. สามารถตรวจร่างกายสัตว์ได้อย่างถูกต้องครบถ้วนตามหลักทางอายุรศาสตร์การสัตวแพทย์ (จำนวนข้อสอบ ๑๕ ข้อ)

ข้อ ๒๗. การช่วยเหลือสัตว์ในกรณีฉุกเฉิน (จำนวนข้อสอบ ๑๐ ข้อ)

(๑) สามารถทำการกู้ชีพ (CPR) ได้อย่างถูกต้อง

(๒) สามารถประเมินสภาพสัตว์ว่าอยู่ในภาวะวิกฤต และรู้วิธีเบื้องต้นในการช่วยเหลือ

(๓) สามารถทำหัตถการที่จำเป็นระหว่างสัตว์อยู่ในภาวะฉุกเฉิน เช่น การให้เลือด การให้สารน้ำ การให้ออกซิเจน

(๔) สามารถแก้ไขภาวะฉุกเฉินที่พบบ่อยๆ ได้อย่างถูกต้อง เช่น การคลอดยาก อุบัติเหตุสัตว์ถูกรถชน การได้รับสารพิษ

ข้อ ๒๘. สามารถเก็บตัวอย่างเช่น มูลสัตว์ เลือด ขน ผิวน้ำ ขี้เนื้อ น้ำนม สิ่งคัดหลั่ง เลือดและผลิตภัณฑ์เลือด ซีรัม ปัสสาวะ อาหาร วัตถุคปอาหารสัตว์ เพื่อการวินิจฉัยทางปรสิตวิทยา จุลชีววิทยา พยาธิวิทยาและพิษวิทยา ด้วยวิธีพื้นฐาน รักษาตัวอย่าง และขนส่งตัวอย่างเพื่อส่งตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ และสามารถแปลผลการตรวจ (จำนวนข้อสอบ ๑๒ ข้อ)

ข้อ ๒๙. สามารถใช้เครื่องถ่ายภาพรังสีกับสัตว์ได้อย่างถูกต้องและอ่านแปลผลภาพรังสีเบื้องต้น (จำนวนข้อสอบ ๘ ข้อ)

ข้อ ๓๐. สามารถเตรียมอุปกรณ์ผ่าตัดพื้นฐานและดำเนินการผ่าตัดพื้นฐานตามขั้นตอนที่ถูกต้องและปลอดภัย (จำนวนข้อสอบ ๑๖ ข้อ)

ข้อ ๓๑. สามารถดำเนินการให้ยาสงบประสาท การให้ยาสลบ และยาระงับความรู้สึกเฉพาะที่ขึ้นพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง (จำนวนข้อสอบ ๑๐ ข้อ)

ข้อ ๓๒. สามารถอธิบาย แนะนำและตอบปัญหาด้านสุขภาพสัตว์และการรักษาสัตว์ขึ้นพื้นฐาน (จำนวนข้อสอบ ๕ ข้อ)

- (๑) สามารถอธิบายกระบวนการของโรคที่สำคัญในสัตว์ รวมถึงหลักการรักษาและการป้องกันโรคนั้นๆ
- (๒) สามารถอธิบายการดูแลสุขภาพทั่วไปในสัตว์ รวมถึงอธิบาย แนะนำ และตอบปัญหาประเด็นต่างๆ ที่เจ้าของสงสัย

ข้อ ๓๓. สามารถดำเนินการตามกระบวนการชันสูตรซากสัตว์ป่วย และบันทึกผลได้อย่างถูกต้อง เพื่อการวินิจฉัยโรคหรือหาสาเหตุการตายของสัตว์ (จำนวนข้อสอบ ๙ ข้อ)

ข้อ ๓๔. สามารถดำเนินการตรวจสอบสภาพร่างกายสัตว์ก่อนฆ่า และตรวจซากสัตว์หลังฆ่าในสัตว์ที่ใช้เพื่อการบริโภค ได้แก่ โค กระบือ สุกร แพะ แกะ และสัตว์ปีก สามารถระบุสภาพที่มีผลต่อคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ได้อย่างถูกต้อง (จำนวนข้อสอบ ๔ ข้อ)

ข้อ ๓๕. สามารถให้คำปรึกษา และดำเนินการจัดโปรแกรมในการป้องกันโรคที่สำคัญแก่ผู้เลี้ยงและผู้ประกอบการได้ (จำนวนข้อสอบ ๑๑ ข้อ)

ข้อ ๓๖. สามารถบันทึกข้อมูลทางด้านสุขภาพ ผลผลิต และวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลที่ได้ (จำนวนข้อสอบ ๖ ข้อ)

ข้อ ๓๗. สามารถประเมินสภาวะโภชนาการ และให้คำแนะนำหลักการให้อาหาร และการเลี้ยงดูสัตว์ (จำนวนข้อสอบ ๗ ข้อ)

ข้อ ๓๘. สามารถจัดการ วิเคราะห์หาสาเหตุและกำหนดมาตรการในการควบคุมความเสี่ยงจากโรค และการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์จากสัตว์ (จำนวนข้อสอบ ๘ ข้อ)

ข้อ ๓๙. สามารถดำเนินการตามขั้นตอนที่ถูกต้องในการรายงานผล เมื่อตรวจพบโรคที่ต้องรายงานให้ทางการ
ทราบ (จำนวนข้อสอบ ๒ ข้อ)

สามารถอ่านรายละเอียดและดาวน์โหลดเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ.๒๕๕๓ (ฉบับปรับปรุงคำอธิบายเกณฑ์ฯ พ.ศ.
๒๕๕๙) ที่ www.vetcouncil.or.th

ณ วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐